

2.

Provinshandelsforeningernes
Fællesudvalg.

København, den 12. Marts 1915.

Til Landstingsudvalget angaaende Forslag til Lov om Lukning om Aftenen af Butikker, Lagere, om Siddepladser i Butikker m. v.

Undertegnede „Provinshandelsforeningernes Fællesudvalg“ tillader sig herved overfor det ærede Udvalg i Anledning af det i Landstinget den 3. Marts d. A. fremsatte Forslag til en ny Lukkelov at fremføre følgende:

Vi kan fuldt ud slutte os til Lovforslagets Hovedbestemmelse i § 1 om en almindelig obligatorisk 8-Lukketid og ser med Tilfredshed, at den nuværende Lukkelovs dispensatoriske Adgang til at udskyde Lukketiden til et senere Tidspunkt ikke er optaget i Forslaget.

Ligeledes anerkender vi, at der i det foreliggende Forslag i Overensstemmelse med vort overfor Landstinget tidligere fremsatte Ønske er indsat en Bestemmelse om Forsyning af forbisejlede Skibe i Lukketiden, se Forslagets § 2 f.

Derimod maa vi, som vi ogsaa tidligere har fremhævet overfor Landstinget, nære alvorlig Betænkelighed ved Bestemmelsen i Forslagets § 1, 2det Stykke, om, at Kommunalbestyrelsen ved særlig (af Indenrigsministeriet stadfæstet) Vedtægt skal kunne tillade, at Tidspunktet for Lukningen fremrykkes for hele eller for Dele af Aaret til Kl. 7. For det første betyder en saadan dispensatorisk Bestemmelse et Brud paa den Ensartethed, som det i øvrigt er Lovens Formaal at skabe. Og dernæst er det ofte i Provinsbyerne Tilfældet, at det af forskellige Hensyn (f. Eks. Klokkeslæt for Jernbaneforbindelsen med Oplandet, Konkurrencen med Nabopladser o. l.) er nødvendigt at holde aabent til Kl. 8, og hvor derfor en eventuel Kommunalvedtægt af denne Art vil være i afgjort Strid med Ønsket hos Flertallet af de handlende.

Skulde imidlertid det ærede Udvalg ikke kunne gaa med til at udelade § 1, 2det Stykke, maa vi i alt Fald indtrængende anmode om, at der i denne Bestemmelse tilføjes, at en saadan Fremrykning til Kl. 7 i hvert Tilfælde ikke skal kunne optages i Kommunalvedtægten, medmindre den stedlige Handelsforening (eller, hvor en saadan undtagelsesvis ikke findes, Flertallet af de handlende) har erklæret sig derfor. Saaledes er, som oplyst under Forhandlingen i Landstinget i 1913, Regelen ogsaa i England (se Rigsdagstidende 1913, Landstingsforhandlingerne Sp. 236); og det vilde jo ogsaa være en Ubillighed, om de næringsdrivende, hvem Bestemmelsen rammer, skulde paatvinges en saadan for deres Erhverv skadelig Ordning.

Ærbødigst

P. P. E. V.

H. Schnakenburg,
f. T. Formand.

Vinding Kruse.